

VILABLAREIX

Troben les restes d'unes termes del segle I a la vil·la romana de Vilablareix

● **Vilablareix.** Després que una primera campanya va posar al descobert diverses traces de murs, estances i part d'una canonada, els arqueòlegs han trobat les restes d'unes termes del segle I després de Crist en les excavacions a la vil·la romana de Vilablareix (Gironès). En aquesta ocasió, els treballs han permès posar al descobert part de dues estances d'unes termes romanes corresponents als segles I i II dC. En concret, s'ha trobat part d'un *caldarium* i d'un *tepidarium*, dues estances on els romans prenien banys calents i tebis, i que s'alimentaven a través d'un sistema de calefacció subterrani. L'arqueòleg de la Universitat de Girona Lluís Palahí explica que aquesta troballa confirma que la vil·la pertanyia a una família benestant. A més d'aquestes restes, durant la segona campanya també s'ha desenterrat part d'un paviment amb tesselles, corresponent a la primera etapa de construcció de la vil·la, que se situa en plena època republicana (segle I aC). / ACN

teatre | «l'habitació de verònica»

«Jo no sóc la 'Barònica'!»

► **Autor:** Ira Levin
Direcció: Héctor Claramunt
Intèrprets: Lluís Soler, Mercè Montalà, Sílvia Marty i Miquel Sitjar
Lloc i dia: Teatre Municipal de Girona, 30 de gener del 2010

Hi ha gèneres complicats en el teatre, però, possiblement, el que més fracassos i més sonats ha acumulat és el *thriller*, el suspens. El cinema, amb la seva gran quantitat de recursos i un llenguatge que li és propici, ho té més fàcil que no pas el teatre, que disposa de dues vies possibles –o la combinació de les dues, que és el més habitual–, per intentar crear un clima de misteri, aquella sensació angoixant en el públic, que el manté en suspens: o juga amb l'estructura dramàtica –els darrers referents més potents són Javier Daulte, Rafael Spregelburd o, salvant les distàncies, el figuerenc Carles Mallol–, o ho fa amb la trama, a base de girs argumentals inesperats que van modificant les expectatives del públic. *L'habitació de Verònica*, d'Ira Levin, un *thriller* psicològic al qual no li cal recórrer a la fantasia, és d'aquesta segona espècie. El relat és lineal i l'objectiu és, a partir d'una situació concreta, anar desenvolupant un *in crescendo*, anar teixint una atmosfera d'intranquil·litat a base d'anar sorprenent el públic, sobretot, amb canvis d'identitat continus i inesperats dels protagonistes, amb enganys i jugant amb les aparences; construint situacions protagonitzades per personatges que tenen seriosos desequilibris mentals. Aquesta manera de fer requereix, d'entrada, versemblança, una qualitat de què han de disposar, per força, el text, que en disposa, i les interpretacions, que són figures d'un altre pa-ner.

La història explica com Susan, una jove que s'assembla molt a una altra anomenada Verònica, morta anys enrere, és abordada en un restaurant per una parella que la convida a adoptar temporalment la

Sílvia Marty i Mercè Montalà, en un moment de la peça. / FILA 7

identitat de la difunta per assossegat l'esperit de la germana de Verònica, Cecília, encara viva, però greument malalta, que creu que viu en el passat, quan Verònica encara vivia. El que és una bona acció, gairebé un entreteniment, esdevindrà un autèntic malson. No revelarem res més de la trama, no cal.

L'habitació de Verònica que vam poder veure dissabte, al Teatre Municipal, tenia dos problemes greus: el primer, el propi espai, i el segon, la molt deficient dicció de la protagonista, Sílvia Marty. *L'habitació de Verònica* és un espectacle que necessita un espai de mitjà o petit format per poder crear una atmosfera angoixant i claustrofòbica, del tot imprescindible, que dissabte al vespre, amb tres quartes parts de la platea del Municipal plenes, s'esfilagarsava en la immensitat obscura, tant de la caixa escènica com del pati de butaques, i condemnava a l'esterilitat els esforços dels intèrprets. L'altre inconvenient, una dicció molt deficient de la protagonista, Sílvia

Marty, que va obviar absolutament el fet que un tret fonamental de la fonètica catalana és la vocal neutra. Potser a Barcelona no és un problema. Però aquí, sí. I greu. No és qüestió de ser primmirat, és que això resta tota credibilitat al seu personatge –i de rebot a la peça–, el qual, ja per si sol, és un dels més difícils de l'obra. L'altre és el de Mercè Montalà, que el resol amb brillantor, mentre que Lluís Soler, gat vell, porta el seu al camp de la correcció –sabent com té cura aquest actor de la dicció, no ens estranyaria que pateixi enormement en cada funció–, i Miquel Sitjar no passa de discret.

L'escenografia, preciosista, ben construïda, que representa l'habitació de la difunta i on es desenvolupa tota l'acció, es perd en la gran caixa escènica del Municipal, de la qual no n'ocupa ni una tercera part, mentre que la música es transforma en un recurs mal aprofitat, que no aporta res. Com els esgarips en dialecte xava de Sílvia Marty, la desesperada «Barònica».

CAIXA D'ESTALVIS DE GIRONA

ANUNCI

Per acord del Consell d'Administració de Caixa d'Estalvis de Girona adoptat en sessió celebrada el dia 25 de gener de 2010, es posa en públic coneixement que s'ha acordat la desconvocatòria de l'Assemblea General Extraordinària de l'Entitat prevista per al dia 8 de febrer de 2010 (l'Assemblea de Fusió).

Girona, 26 de gener de 2010

El President de Caixa d'Estalvis de Girona, Sr. Manuel Serra Pardàs

Sessió informativa
 Dijous 4 de febrer
 A les 20 h, a l'Estació.
 Espai Jove, de Girona

Organitza:
Setem
 Editat per: **coordinadora**

GIRONA

Antonio Alvar redescobreix al públic «L'Eneida» de Virgili a l'auditori Narcís de Carreras

● **Girona.** Antonio Alvar, catedràtic de filologia llatina de la Universitat d'Alcalà i president de la Societat Espanyola d'Estudis Clàssics, impartirà avui (19.30 h) una conferència sobre *L'Eneida* de Virgili, a l'Auditori Narcís de Carreras de «la Caixa», en el marc del cicle *V Obres mestres de la literatura grecollatina*. Alvar convidarà el públic a redescobrir el poema èpic *L'Eneida*, escrit per Virgili (segle I aC), que narra la història d'Enees, un dels herois de l'antiguitat, fundador mític de Roma. Aquesta és la segona conferència del cicle –totes són gratuïtes–, i la tercera serà *Les Metamorfosis* d'Ovidi, el 9 de febrer, a càrrec de Vicente Cristóbal, catedràtic de filologia llatina a la Complutense. / EL PUNT

GIRONA

El Teatre Municipal comença a distribuir invitacions per a l'òpera «La fille du régiment»

● **Girona.** El Teatre Municipal de Girona comença a distribuir, a partir d'avui, les invitacions gratuïtes per assistir a la retransmissió en directe per internet, des del Liceu de Barcelona, el proper 19 de març (20h), de l'òpera *La fille du régiment*, de Donizetti. Les invitacions, que es reparteixen per tal de controlar la capacitat del local, es podran recollir a la taquilla del Teatre Municipal en horari de venda anticipada, això és de dimarts a divendres, de 13 a 17 hores. Aquesta és la segona retransmissió de la temporada, després que el mes de desembre es pogués veure, també al Municipal, *Il trovatore*, de Verdi. La tercera retransmissió serà la de *Die entführung aus dem Serail* (*El rapte del Serrall*), de Mozart, el 21 d'abril. / EL PUNT